

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 65/05-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. marca 2005 predbežne prerokoval sťažnosť Ireny Šefárovej, bytom B., zastúpenej advokátom JUDr. L. S., B., ktorou namietala porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a základného práva na verejné prerokovanie vecí, bez zbytočných prieťahov a v jej prítomnosti podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky zastavením konania o priestupku vedeného pod č. OVVS-Pr.-27/04 Obvodným úradom v Senci, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ireny Šefárovej **o d m i e t a** pre jej neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. októbra 2004 doručená sťažnosť Ireny Šefárovej, bytom B. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. L. S., B., ktorou namietala porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a základného práva na verejné prerokovanie vecí,

bez zbytočných prietáhov a v jej prítomnosti podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) zastavením konania o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“) Obvodným úradom v Senci.

Sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd rozhodol, že *„postupom Obvodného úradu v Senci s prietáhmi, resp. jeho neodbornosťou vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu“* podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch v konaní vedenom pod č. OVVS-Pr.-27/04 došlo k porušeniu jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy. Ďalej žiada, aby jej ústavný súd priznal primerané finančné zadosťučinenie vo výške 20 000 Sk, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia.

Zo sťažnosti vyplýva, že uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava III (ďalej len „okresná prokuratúra“) z 5. decembra 2003 č. k. 3 Pv 972/03-5, ktoré nadobudlo právoplatnosť 11. februára 2004, bola postúpená trestná vec vedená *„na OOPZ Senec pod sp. zn. ČVS: ORP-457/03 pre trestný čin ublíženia na zdraví ... na prejednanie priestupku ako príslušnému Obvodnému úradu Senec“*. Proti vyššie uvedenému uzneseniu podala sťažovateľka sťažnosť, v ktorej namietala rozhodnutie prokurátora poukázaním na dĺžku práceneschopnosti 39 dní a s tým súvisiacu objektivitu znaleckého dokazovania vykonaného v rámci skráteného vyšetrovania. Prokurátorka Krajskej prokuratúry v Bratislave uznesením č. k. 2 KPt 80/04-7 z 11. februára 2004 zamietla sťažnosť ako nedôvodnú. Sťažovateľka bola priestupkovým orgánom predvolaná na prejednanie priestupku pôvodne na 28. apríl 2004, neskôr po oznámení zmeny termínu na 5. máj 2004, keď sťažovateľka pred priestupkovým orgánom aj vypovedala. Podozrivý sa na prejednanie priestupku nedostavil, pretože mu nebolo doručené predvolanie.

Následne Obvodný úrad v Senci, odbor všeobecnej vnútornej správy, upovedomením z 29. júla 2004 č. OVVS-Pr.-27/04 oznámil sťažovateľke, že konanie zastavil, pretože podľa § 76 ods. 1 písm. f) zákona o priestupkoch zodpovednosť za priestupok zanikla. Poškodenú s jej nárokom na náhradu bolestného odkázal na príslušný súd.

Ústavný súd z dozorového spisu okresnej prokuratúry sp. zn. 3 Pv 927/03 zistil, že prokurátor okresnej prokuratúry žiadal Obvodný úrad v Senci, odbor všeobecnej vnútornej správy, listom zo 17. júna 2004, aby mu zaslal meritórne rozhodnutie vo veci spolu so spisovým materiálom okresnej prokuratúry sp. zn. 3 Pv 927/03.

Obvodný úrad v Senci listom z 22. júna 2004 oznámil okresnej prokuratúre, že vo veci ešte nebolo rozhodnuté z toho dôvodu, že neboli zistené skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že podozrivý sa priestupku dopustil.

Ďalej ústavný súd zo spisového materiálu Obvodného úradu v Senci zistil, že tento prejednal priestupok 31. mája 2004. Zo zápisnice o prejednávaní priestupku vyplýva, že obvinený M. F., bytom B., bol predvolaný na Obvodný úrad v Senci za účelom prejednávania priestupku na 5. máj 2004 a 31. máj 2004. Dňa 31. mája 2004 obvinený vo svojej výpovedi okrem iného uviedol, že svoju susedu nenapadol a že ku skutku vôbec nedošlo, a preto jej nemá čo uhrádzať za spôsobenú ujmu na zdraví. Podľa jeho názoru je tvrdenie sťažovateľky vymyslené. Sťažovateľka vo svojej výpovedi uviedla, že sa v plnej miere pridržiava svojej výpovede na polícii 5. septembra 2003 a zdôraznila, že sused M. F. jej vytrhol z ruky zmeták s násadou dlhou asi 2 m, ktorú prelomil a jednou časťou zlomenej násady ju udrel po ľavej ruke, čím jej spôsobil zranenie – pomliaždeninu s dobou liečenia 5 – 6 dní. Zároveň žiadala od obvineného, aby jej v plnej výške uhradil spôsobenú ujmu na zdraví po doložení dokladov od lekára.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 51 zákona o priestupkoch ak nie je v tomto alebo inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní [zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) – ďalej len „Správny poriadok“].

Podľa § 49 ods. 1 Správneho poriadku v jednoduchých veciach, najmä ak možno rozhodnúť na podklade dokladov predložených účastníkom konania, správny orgán rozhodne bezodkladne.

Podľa § 49 ods. 2 Správneho poriadku v ostatných prípadoch, ak osobitný zákon neustanovuje inak, je správny orgán povinný rozhodnúť vo veci do 30 dní od začatia konania; vo zvlášť zložitých prípadoch rozhodne najneskôr do 60 dní; ak nemožno vzhľadom na povahu veci rozhodnúť ani v tejto lehote, môže ju primerane predĺžiť odvolací orgán (orgán príslušný rozhodnúť o rozklade). Ak správny orgán nemôže rozhodnúť do 30, prípadne do 60 dní, je povinný o tom účastníka konania s uvedením dôvodov upovedomiť.

Podľa § 50 Správneho poriadku ak to dovoľuje povaha veci a ak nápravu nemožno dosiahnuť inak, správny orgán, ktorý by bol inak oprávnený rozhodnúť o odvolaní, sám vo veci rozhodne, pokiaľ správny orgán príslušný na rozhodnutie nezačal konanie, hoci je na to povinný, alebo pokiaľ nerozhodol v lehote ustanovenej v § 49 ods. 2.

Zo spisového materiálu nevyplýva ani sťažovateľka nepreukázala, že využila iný právny prostriedok, ktorý zákon na ochranu jej základných práv a slobôd účinne poskytuje. Sťažovateľka sa mohla obrátiť na odvolací orgán so sťažnosťou na Obvodný úrad v Senci, pretože tento nedodrжал lehoty na rozhodovanie, ktoré mu vyplývajú z vyššie uvedených ustanovení Správneho poriadku. Obvodný úrad v Senci v lehote, v ktorej mala byť vec vybavená, ešte ani nezačal konanie, preto sa sťažovateľka mala na tento stav sťažovať, a možno spravodlivo predpokladať, že prostredníctvom dostupného a účinného prostriedku, ktorý jej zákon na ochranu základných práv a slobôd poskytuje, sa mohla dovolať nápravy.

Podľa názoru ústavného súdu v danom prípade je potrebné sťažnosť podanú na Krajskom úrade v Bratislave (ďalej len „krajský úrad“) považovať za účinný právny prostriedok, ktorý zákon sťažovateľke na ochranu jej základných práv alebo slobôd poskytuje, pretože ako vyplýva z vyššie citovanej právnej úpravy, krajský úrad bol oprávnený rozhodnúť vo veci, pretože jemu podriadený Obvodný úrad v Senci nerozhodol v zákonom ustanovenej lehote. Preto podľa názoru ústavného súdu treba sťažnosť považovať za neprípustnú.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. marca 2005